

Lehmann: Det Forslag, der her foreligger, deler Egenkab med de to andre, der ere stillede af den samme ærede Landsthingsmand, at det er saa ubetydeligt, at jeg for mit Vedkommende idetmindste ikke vilde have fundet det Umagen værd at fremsætte det; men, naar Valget foreligger imellem de tvende Udtryksmaader, troer jeg dog, at Forslaget er det, der rettest udtrykker Lovens Tanke, og jeg skal sølgelig stemme derfor af samme Grund, hvorfor jeg har stemt imod, hvad Forslagsstilleren forøvrigt under Forhandlingerne har fremsført, nemlig fordi det netop ikke er en sædvanlig communal Sag, men tværtimod skal staae udenfor de sædvanlige communale Indretninger og Former og være et aldeles frit Menighedsanliggende. Hvorledes altsaa hans Forslag til denne Titel staaer i Samklang med den Holdning, han forøvrigt under Discussionen har indtaget, vedkommer ikke mig; men jeg troer, at naar man endelig skal stemme derover, maa den her foreslaaede Titel have Fortrin for den oprindelige.

Uusgaard: Jeg skulde dog tillade mig at bemærke, at jeg anseer det for rigtigt, at de Love, som komme fra Thinget, blive saa correcte som muligt, og at det derfor ikke er saa ganske ubetydeligen Ting, naar der er Spørgsmaal om en Lovs Titel. Jeg anseer ogsaa den Titel, der nu er foreslaaet, for at være bedre end den forrige, og agter at stemme derfor.

Thalbitzer: Jeg maa ganske slutte mig til de sidste Talere; thi den oprindelige Titel har noget støvende for mig, da der staaer „Forandring i den anordnede Fattigforsørgelse.“ Jeg antager nemlig, at den anordnede Fattigforsørgelse har slet ikke havt den Hensigt, som nu ved Praxis er indført, at komme Skatteyderne tilgode. Jeg troer, at Titelen hellere maatte have udtalt, at man ved denne Lov bragte Sagen i den gamle Orden igjen. Jeg skal i denne Henseende, som Exempel paa, hvorledes Lovgiveren har tænkt sig Forholdet, blot udhæve een Bestemmelse i Reglementet af 5te Juli 1803. Naar der holdes Høstprædiken, skal Præsten herefter, før Tavlen gaaer om, gjøre Menigheden opmærksom paa, at hvad der kommer ind, er til de Fattige, for at den

kan komme dem ihu efter den Betsignelse, den selv har bragt i Huis. Altsaa er det ikke Lovens Hensigt, at Pengene skulle komme Statteyderne tilgode, og at Loven er fraveget, er ganske vist; thi ingen Præst vil nu holde det Foredrag, som Forordningen paabyder — han vil ikke kunne sige, at disse Penge komme de Fattige tilgode. Jeg finder det derfor meget hensigtsmæssigt, at Titelen bliver omredigeret, og skal ogsaa stemme for Forslaget.

Formanden: Jeg antager ikke, at Thinget har noget imod, at Landsthingsmanden for Færøerne saarer Ordet, uagtet han allerede har havt det to Gange (Nei!).

C. C. Dahlerup: Jeg maa være fuldkommen enig med den ærede Landsthingsmand fra Velle (Lehmann) i, at dette Forslag lige som de to tidligere, jeg har stillet, er aldeles ubetydeligt; men ikke desto mindre har jeg, da jeg anfaaer disse Forslag for hensigtsmæssige, anseet mig forpligtet til at stille dem. Forresten troer jeg, at dette Forslag ikke staaer i en saadan Strid med, hvad jeg tidligere har udtalt, som den ærede Landsthingsmand meente. Jeg har idetmindste gjort mig en fuldkommen klar Forestilling om, hvorledes dette Forslag og mine tidligere Udtalelser stod i Samklang, og maaskee han, naar han senere i Rigsdagstidenden gennemlæser, hvad jeg har sagt, vil blive enig med mig heri.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, afstemtes:

Forslag af C. C. Dahlerup, Petersen, Faurshou, L. C. Dahlerup og Schou:
At Lovens Titel: „Lov angaaende... Fattigforsørgelse“ forandres til: „Lov om Tilveiebringelse af Midler til fri kirkelig Fattigunderstøttelse og om disse Midlers Bestyrelse.“
hvilket Forslag vedtoges med 35 St. imod 1.

Formanden: Efterat saaledes samtlige Endringsforslag ere afstemte, skal jeg sætte Lovforslaget i dets Heelhed under Forhandling.

C. C. Dahlerup: Jeg har flere Gange udtalt, at jeg vilde ansee det for meget uhel-